

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica infra octaua[m] natuitatis d[omi]ni. Text[us] eua[n]gelij. Lu. ij.
C.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](#)

Domica infra octa.natiui.

• tur. In chio autem est unica humana natura nature diuina / in unitate suppositi. Et ideo est inuenire ibi plena et perfecta unitio ad deum: quia talis fuit illa unus ut omnes acti tam diuine / et humanae nature essent acti eiusdem suppositi seu proprie. Fuit ergo plena gratia huius secundum humanitatem: in ipsum hoc singulare dominum ex membra gratia nullis procedentibus meritis accepit: ut esset illa natura in persona filii dei. Fuit etiam plena beatitudo: quia humana natura in chio puerit ad ipsam beatitudinem diuinam ratione unitatis personalis: ita ut veraciter dicatur quod ille homo demonstratio chio est vita prima. Unde dicitur Col. ii. qd in ipso se omnes thesauri sapientie et scientie dei abiecidi. Nec mirum: quod ut ibi post pauca subdit: In ipso habebat plenaria unitudo unitatis: et paliter. Et scilicet quantum ad secundum fuit plena gratia inchoatus eius alia fuit plena gratia: quod omnia dona ipsius etiam accepit absque mensura. Iohann. iii. Non enim ad mensuram dat deus spiritum. Et sic videlicet sicut in singulis membris corporis est unus sensus communis: et tactus: in capite non sunt oculi: ita omnes gratiae sunt superabundantes in capite chios: in aliis non tantum est unus commune donum gratiarum: id est caritas: in diversis non sunt diversa specialia: quod divisiones gratiarum sunt hanc. Cor. xii. Et plenus beatitudo: quod etiam preciosa alio modo cognovit oem reverentiae et scientiae. Unde dixit ei Petrus Domine tu omnia scis. Ioh. vii. Quantum etiam ad tertium in quartum est caput ecclesie dicit plenus gratia: in quatuor fecerat gram iustificando: quod leprosorum non porraret: ut patet Rom. viii. fecit etiam beatitudinem in quartu sanguinis legis: et patrii promissiones adimplens. Hec dicit plenus gratia: quod ipsam in nos gratiosis verbis effudit dicitur 2. u. p. xij. Omnis populus manicabatur: et mane venire studebat secundum. Et beatitudo: quia non docebar in figuris et enigmate: sed in veritate et aperte. Hec ex illo.

Duodecima infra octauam natiuitatis domini. Textus euangelij. Lu. ii. c.

Estant ioseph et maria mater iesu mirantes super his que dicebant de illo. Et benedic illis symeon: et dixit ad mariam matrem eius. Ecce positus est hic in ruinam et in resurrectiones multorum in Israel: et in signum cui tradidetur. Et tuam aiam pertransibit gladius: ut reuelent ex multis cordib cogitationes. Et erat anna prophetissa filia phanuel: de tribu aser. Hec processerat in diebus multis: et viserat cum viro suo annis septem a virginitate sua. Et hec vidua erat usque ad annos octoginta quatuor: que non discedebat de templo ieiunij et obsecrationibus suis nocte ac die. Et hec ipsa hora supueniens confitebat dominino: et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem israel. Et ut perfecerunt omnia secundum legem domini: reuersi sunt in galileam in ciuitatem suam Nazareth. Puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia. Et gratia dei erat cum illo.

Estant ioseph et maria mater iesu mirantes secundum luc. ii. In presenti euangelio eangun tria puncta: que sunt prenuntiatio: confirmatio: et consummatio. Quantum ad primum: fratiter sciendum est: quod ea que in presenti euangelio dicuntur: sunt facta quando beata vergo post partum et circumcisio filii in die sue purificatiois iuit ad templum: et symeon accepit christum in brachis suis. Dicit ergo secundus lucas (Erat pater eius et mat) Scidum est secundum bedae quod ioseph dictus est pater chii: quia ira erat communis fama non quia vere ita esset. secundum augustinum: de bono coniugio. hoc ideo est: quod ioseph

Dñica infra octa. natitatis

he fuit marie^z & plur^m marieru^m m^lrome
 li^z potuit duci p^r chrl: q^r si filiu^m aliunde
 adoptasse (m^lrates s^ug his q^r diceb^m
 de illo) nō solu^m a symone, vt d^s. L^u
 cas: h^r et ab agelo & a pastorib^m fz O^ri-
 z a mag^m fm altos. Est autē h^r vna mag^m
 vniuersitatis: quod. s. maria posat mirari d^m
 his q^r audiebat: Nā admiratio est de re
 isolita & icognita. vtr. i. Metaph. Brē
 at y^rgini ista nō erat incognita: q^r erat
 edocita p^r angelū & p^r phias: q^r fm Qu^r
 ge. & Amb. & legebat & intelligebat. Jo^r
 cōsequēs est q^r mirari nō potuerit. Ad
 h^rndē p^mo / q^r l^m b. p^rgo scrit talia: ve
 tū potuit admirari. q^r qd^m uno mō scit^m
 alio mō ignorat: sic ch^mis m^lra sciebat p^r
 inspiratōez: q^r grabat p^r expletā. Un^m
 q^r illa expiebat vere mirabat fz q^rdā.
 vt habet Mat. viii. de fide L^{et}uriois
 Alio mō r^mdet sc̄tūs Tho. fm ea q^r dīc
 sup D^{ar}t. l. q^r duplex est admiratio.
 Una q^r est ex ignorātia: & ista nō cadit
 In habēte sciām. Alia q^r est ex magnitudine
 rei: vt cū aliquid p^r imaginatōz app
 hendi: vt magnū. et ista quenit habeti
 noticiā rei de q^r mirab^m. Possum^m etiam
 dicere fr^mo & b. p^rgo l^m scrit q^rdā corū q^r
 de chrl^m dicebāt: nū etiā q^rdā i^rg^rabat: vt
 pura q^r et symeonī reuelat^m & pm̄issus:
 & de his mirabat. Postq^m autē symeon
 de cul^m vbi^m isti mirabant^m & compleuerat
 q^r de eo dicere voluit: querit se ad Jo^r
 seph & maria. vñ d^s: (Et b^mndixit illis sy
 meon) Sz p^rtra. q^r b^mia p^rgo maior erat
 symeon. q^r ab eo nō debuit b^mndic^m. Ad
 h^rndē p^mo / q^r symeon fuit minor brā
 maria q^rtū ad meritū: sed nō q^rtū ad
 effectū: q^r erat sacerdos fm aliq^m. Un^m di
 eo sedo q^r b^mndicere fm sc̄tū Tho. sup
 epla. ad Ro. xij. tringit tripl^m l^m. enūcta
 triue laudādo & magnificādo: & impat^m
 ue causando bonitatem & seritatem in eo q^r
 b^mndic^m: & opratiue. s. oprādo & deside^m
 rando bona. B^mndicere q^r impariue cō^m
 uenit soli deo p^r auētem: cul^m b^mndictio ē
 causa bonitatis & seritatis in nob. & mini-
 sterū autē quenit misericordia dei. sed b^mndi-
 cere laudādo autē oprādo quenit cul^m
 ber. Un^m & s. Lucas dīc q^r symeon b^mndi-
 cit deū. s. laudādo & oprādo gl^maz el. v^m
 in el^m g^mla ^zplacēdo. Si g^m b^mndixit deū:
 q^r mi^m si isto mō b^mndic^m marie & Jo^r
 seph: Sz q^r b^mndictio ista fuit cois ma-
 rie & ioseph: eo q^r p^r cēt putati^m. Ideo
 fm Aug. li. de bono zug. vt oīdat euā
 gelista q^r sol^m marie sit fil^m h^racit d^m
 iesus chrs: subiugit. Et dīxit ad mariā
 m^lrem el^m. Ecce pos^m est h^r in rui. & in re
 surre. mul. in isrl.) Ista autē m^ltiplicit
 exponunt. Primo vt recitat Orige. vt
 dīcat saluator in ruīna infideliū: & in re
 surrectionē credētiū aplo^m & alioz esse
 a deo pos^m? q^r fm Greg. intelligendū
 est q^rtū ad t^mplaz destruc^moz & displo
 ne iudeoz: & etiā q^rtū ad spūal salutē:
 q^r ceclerū p^r i fidelitate. Sz h^ristum
 modū exponēdi arguit sic. Nā si salua-
 tor pos^m est in spūale ruīna ess^m cā p^rci
 q^r est falsuz. Ad hoc g^rndet Greg. ni^m
 se. d^s. Diuinū p^rpositū est salus & deifi-
 cario singulorū: casus autē sublevario cō-
 stit in plurimū intētione credētiū & nō
 credētiū. Hec ille. Et intendit dicere
 q^r aliquid ex bonis opib^m chrl^m supserūt oc-
 casione ruīne: cū tū chrl^m intēderet eos
 exaltare q^rtū in se erat. vñ Chrys. d^s/
 saluator erat sic lux q^r delectat oīlos sa-
 nos & ifirmos turbar. Nō g^r fuit cau-
 sa ruīne/sed occasio: nō data/sed assum-
 pta. Itē arguit sic. Si ch^mis est pos^m in
 ruīna multoz: se q^r q^r aliquid boni cecidis-
 sent in adiūtu chrl^m: q^r ruere nō poterat
 nisi q^r stabat: q^r est falsum: & p^rra Bre.
 Alle. Ad h^r d^s de Greg. & vñ aliquid tūc ce-
 cidiisse: nō q^r de bonis sunt facti mali: sz
 q^r de malis facti sunt peiores: & q^rnter
 mereban^m maiorē pena: puta d^mnatōez
 eternā & t^malem ruīna ciuitas hierlm.
 Alio modo exponit fm eundē Orige.
 vt aliq^m dīcat ruere q^r in eo p^rtm occi-
 dif & destruit: resurgere p^r q^r post pec-
 cata t^muoē cōuerat. Chrys. Resurre-
 ctio q^rdē est p^ruersatio noua. Cū ei lasct
 ius cast^m efficit: aug^m missio: arro^m
 masuer^m resurrectio celebra^m. Mois^m q^r
 de p^rtm: surgit p^r iustitia. hec ille. Se
 q^r (Et in sig. cui 2.) nō q^rdē q^rtū ad el^m
 voluntatem b^mplacitū: iurta ill^m Job xj.
 Si subuerterit oīia: q^r dīcit el: Sz q^rtū
 ad voluntatē signi q^r est p^rceptū vñ p^rlitū

Dñicainfra octa.natitatis

• Et h̄c tū ad aliquid alta. Ut h̄c tripli exponi gladiū icellū gēdo dolorē quē ex passiōe
tur fīm glo. Nam signum tripli sumit. ch̄si suscepit: q̄ p̄fisiuit aiam eo mō q̄
Primo p̄ re aliqd aliud facit: eo mo/ matial gladiū p̄rālit corp̄: qr̄ s̄ille do
do q̄ circulū rabne signū dicim⁹. Alto lor fuit int̄im⁹. Uſi ait Oſig. Opz in⁹
modo sumit signū p̄ miraclo: eo modo telliḡ gladiū dñice passiōis aia marie
q̄ dñis. Act. vi. & Stephanus facebat p̄tississe: q̄ etiſ ch̄m v̄pote dei filiū
p̄digia & signa magi i p̄plo. Tertio mo sp̄tē p̄p̄a morti mortēq̄ ipaz n̄ dubita
sumit pro eo qd̄ signat. I. distinguit & dis ret sua morte deuictuy: ex sua tñ carne
cernit aliqd ab alijs: ad qd̄ aspiciendū p̄gentū n̄ sine dolori affectu potuit vi
est: sicut vertilla que discernit milites: • fīm Amb. p̄ gladiū sumēdo p̄bū dei. vñ
charra que distinguit locū ad quē sat̄ dñe crucifiḡ. Hec ille. Scđo exponit
gitra est facienda. Glosa: ergo p̄mo modo: q̄ ch̄m esse possum
signū rōne euāgelij / quod facit facta
ebit: cui euāgeliō cōtradic̄it a multis in
ml̄itis. v̄puta in hoc qd̄ dicit D̄art. x.
Ueni separare hoīem aduersus p̄tez. Sz
scđo mo sumēdo posse dicit in signū rō
ne miraculoꝝ q̄ fecit: & q̄ circa eū facta
st. Omnia em̄ vñ dñe glo. q̄ de ch̄io nar/
ranti sunt signa:puta q̄ nar⁹ est de vñ
gine: q̄ resurrexit & h̄mōl. q̄b ab infide
lib⁹ p̄radic̄it. Sed tertio mo sumendo
fīm glo. possum est in signū rōne crucis
que est ch̄ilanoꝝ vexillū: ad qd̄ respice/
re debet omnes ch̄i milites exercitū in p̄
llo aduersus inimicū. Huic signo p̄tra
dicit: qr̄ cū sit mūdi fal⁹ & redēptio: ab
aliqd̄ dī esse aliqd̄ ridiculosum & latro
num suppliciū. Possum⁹ aut̄ & aliter ex
ponere. Nā signū aliqui est aliqd̄ ad qd̄
aspiciunt hoīes. ut signū ad sagittandū:
& sic ch̄is rōne miraculoꝝ & doctrine & cō
uersatiōis sue dicit⁹ est metaphorice si/
gnū: qr̄ i se queret ocl̄s oīm. Huic
siḡ h̄dixerit iudic̄ q̄ ad miracula dicētes
D̄ar. iij. (in Beclzebub.) I. p̄ trutem
maximi demonis (enīc̄t demonia) & q̄
ad doctrinā & cōuersatiōem dicētes: q̄
erat seductor turbarū. vt Jōā. vii. & q̄
erat malefactor. vt eiusdem. xvii. Un̄
reprobauerit eū & cruce affixerit. tō sub/
dit (& tuāp. aiam p̄rā. gla.) Cōstruit
aut̄ ista finia dupl̄. vt dī D̄agi. histō.
Primo sc̄. O Maria gladiū sp̄lus: Ies
ch̄i aiam tuam p̄rāsib⁹. Scđo sic O
Maria gladiū p̄rāsib⁹ aiam sp̄l̄ ch̄i
q̄ tua est p̄p̄ immēritate tui amoris ad
illū: & ecōtra. Exponit aut̄ ista p̄p̄teris
Symeonis tripli. P̄io fīm Oſigen. p̄
p̄em⁹. seq̄ (vt reue. ex mul. cor. co.) Est

Tractatus

II

at sciedū f3 Breē. qz ly vt: aliqñ stat cāl-
ter. vi si dicā: chīs ē mortu⁹ vt nos redi-
meret. Nā ly vt: dt cam finale p̄t quaz
chīs morlebat. Aliqñ aut̄ stat p̄comita-
tiue v̄l p̄secutiue. vt si dicā: qz iudei och-
cideret chīm: vt p̄ romanos dispiderent.
Hic aut̄ stat p̄secutiue f3 Breē. f3 pmā
expōne: qz ex chīi passione euenit vt ma-
nifestaref̄ odia iudeoz in chīm: qz eū nō
solū affixerū eruci: sed eti⁹ sic affixū de-
ridebat z blasphemabāt. Uel reuelate
st dubitatoeis disciploz qz fidei pdidere
iuxta tertīā expōne: qz gladi⁹ dubitatio-
nis nō prāsinū aias eoz: sed se in illis
firmavit. Uel stat ly vt: finalē iuxta se-
cundā expōsitionē. Ad hoc em̄ sit v̄bū
ad aiām vt reuelent cogitationes: id est
p̄fitant hoīes sū a peccata.

Moralī sciedū est qz qlibet dz semp
aspiceret ad chīm p̄ p̄cipitatoeis: ita qz nō
deficiat oclus de capite tuo. i. de chīo.
vñ Eccī. qz. Haplētis ocli in capite el⁹.
z h̄ iō: qz pos̄t̄ est nob in signū: in p̄se/
p̄io qdēm in signū paupertatis z būllitā/
tis: in cruce in signū patie z obediēte:
i sepulcro in signū q̄t̄z z p̄cipitatoeis: in
Iferno i signū charitar̄: i celo i signū vi-
ctorie Apoc. iij. Qui vicerit dabo ei se-
der: z sedib⁹ meū i throno meo. sic ego
vici z sedi eu p̄e meo. Hunc sīḡz dicit
mali hoīes nō qz v̄ba: f3 feā: qz nīḡ hūl/
litari: dicitur sup̄bli: z sic d̄ alijs. Quā
rā ad sc̄dū sciedū: qz anna vidua p̄firma-
uit qz symeon senex de chīo pdicauerat.
Amb. Prophetaut symeon: p̄phetaue-
rat copulata p̄lugio: p̄phauerat v̄go: de-
buit etiāz vidua p̄phare: ne qz p̄fessio
deess̄ aut̄ sex⁹. Hec ille. f3 d̄ (z erat
Anna p̄phetissa filia Phaniel) Noi-
randū v̄o qz f3 mīlī iura hūana mīlī ple-
rūqz nō recipiat in testimoniu: tamē f3
glo. In p̄conto chīt p̄ q̄ vita reddita ē:
ipa v̄to. i. symeon p̄lugit: qz vita mīlī
p̄ v̄trū z mullerē pdita erat. Uel dōm̄ ē
qz f3 testimoniu mīlī sit impfectū rō
ne sexus qz est fragil: sec⁹ tñ roe scripas
(de tribu Aser) f3 Theo. euāgelista se-
ritose describit istā annā p̄ p̄em z tribū
p̄fē certitudinē historie. Uel f3 Greg.
Nīse. vt distinguat ea ab alijs: qz forte

tunc ep̄is eodē noīe vocabant. De hac
anna sīc d̄ Amb. Anna v̄o z stipēdīs
viduitat̄ z morib⁹ talis inducit: vt dig-
fuisse credat: qz redemptorē oīm nūcia
ret. Hec ille. Uñ euāgelista cōmendat
eā. Prio ab etate dī. (Hec p̄cesserat in
dieb⁹ mīlīs) Sc̄do a v̄gitate fuata
an mīlīmoniū di. (z v̄xerat cū v̄tro suo
annis vñ. a v̄gitate sua) Tertio a v̄d
dūitate fuata post mortē cōiugis dī. (z
hec v̄dūa erat v̄sqz ad annos octogita
q̄tuoz) Quarto ab assiduitate vīsita
de tēplū vñ dī. (qz nō discedebat de tēp-
lo) f3 modū. f. loquēdi: qz assidue con-
uersant̄ in alio loco dicim⁹ ab illo non
discedere. Quinto ab assiduitate iē
tuny z oīonis dī. (iētuny z obsecratio
nib⁹ fuiens nocte ac dīc) Juste ḡ vt alt
Orig. sc̄tā mīlī sp̄m p̄phetādi meruit
accip̄e: qz lōga castitate: lōgis iētuny
ad h̄ culmē ascēderat. hec ille. secf̄ (Ec
bec ip̄a hora) qz symeon ista dicebat (su
p̄ueniēs p̄fitebañ dño) Est aut̄ sciedū
sc̄dū dī s. Lbo. q. q. iij. ar. j. qz triplex ē
p̄fessio. Pria. s. qz est act⁹ fidei: vt cū qz
p̄fitef̄ se credere in vñū dē. Sc̄da qz est
act⁹ latrē. t. grāpatio z laudatio dē:
ad quā horat̄ p̄s. dī. Lōfitemini dño:
i. laudate dē. Tertia est act⁹ p̄nē: qz
qz p̄fitef̄ p̄cā sua. Hic aut̄ loquif̄ euā-
gelista de sc̄da p̄fessio f3 Greg. nīse.
Uñ sequis (z loq̄baf̄ de illo). f. dño ieō
su chīo que magnificabat z pdicabat
(omib⁹ qz expectabat redēptionē līrl)
i. Dēsīa regē p̄ quē redimerent̄ vere
a servitute sp̄ualit̄. i. p̄tī z diaboli. vēl a
fūcute tp̄ali f3 op̄ionē aliqz iudeoz: qz
existiabat chīm ventur⁹ tanqz regē car-
nale. Dicit aut̄ Greg. nīse. qz lō euāge-
lī nō exp̄mit qd anna de chīo dixerit.
qz forte dixit aliqz modicū z nō clare.
Uel f3 mīlī ad innuendū qz mīlī in
eccīa loq̄ nō dz: f3 tacere. iuxta doctrinā
aplī. j. Cōp. iij. Siē tñ pauco p̄pule
glā nō faciūt legem cōem. ita ecōuerſo
lex cōis nō tollit qn alscui star p̄uslegiū
gra sc̄titatis. Et qz d̄ glo. eā iētuny z
oīonis accep̄isse p̄phiam: sed nō auctor
ritat̄ docendi: intelligent̄ inq̄rū mut-
lier f3 Gorā: nō inq̄rūm sancra: quia

Dñica infra octa. natiuita.

tamen mulier erat non extendit sermo ficans pfectos i vita actua. et Anna n
vem suum.

Allegorice fm Greg. nise. Symeo q
Interprat fm alios obediens vel audiens significat legē Moysi cum plū supne hierusalem portates chm i cor
sene mortuorum mortuorum. Sz Anna q i dībī suis p amorem mūruū fm deū: ut tan
terptat grā: significat legē nouā: q ē lex dem audiāt in ecclē templo laudes dei.
gratia quā chīs fouet vluētē. In medio Et vgines in Anna virgine vt se imav
hoc chīs fuit. Est aut̄ notādū qnḡ su culatas virtus suis seruer: vt rādē chm
issc Annas: q sūr: mal Samuel. s. Re. videre mereant̄ in matrē. Vlidue qnḡ i
s. et vxor Raquelis. Lb. iij. et vxor Lo Anna vidua vt pudicicla seruerent p te
bie senior. Lb. i. et filia Phanuel v q habef hic. et m̄ bī vginis d̄ q nō habef iunia et orones. Et silt scenes i Symeo
in canone. Et qz Anna interptat grā: Et chm̄ qrant in tēplo et nō in p̄dys suis
vt dicitū est: et oes pdicere fuerūt sancte et gratiose significat qnḡ gratias. Pria
scat grām orādi. Un̄ dixit. i. Re. i. Et
fudi aīaz meā i sp̄ctu dñi. Scda grāz
alios edificādi. qz Raquel interptat pa
stor dei. Tertia grām siendi p̄tā et ico
latū hui⁹ vie: qz Tobias interptat duc⁹
ad luctū. Quarta grām reuelatiōis se
cretor: qz Phanuel interptat facies dī
Quinta grām resurgēdi a petis: qz fuit
vxor Joachim: qz interptat rūsto. Qui ei
resurgit a peto rūdero vocanti: et nō
fac more surdor. Silt norādū est fm
scripturā q̄tuor fuisse p̄briſas: q̄ sunt
Maria soror moysi. Lx. xv. et Delbo
ra Iudicū. iiij. et Olida. iiij. Reg. xxij. et
Anna vidua h̄ designata. Pria interp
rat dux. scda apis: q. s. in p̄ncipio pūgit
et in fine vngit. Tertia discretio mea.
Quarta rūdēs. s. reddēdo suū vñcuīqz
Pria scat fortitudinē. Scda rūpantiam
Tertia prudentiā: et Quarta iusticiāz.

Anagogice anna vidua eccliaz scat
scr̄p: q̄ vñciuata pñtia sui spōsi: ietūnij
et obsecratioibꝫ vacat: et fine diez vñte
sue illū cū gaudio videre meref i tēplo
celestī hierulm. Significat etiā singlas
scr̄p alias: eadē rōne. Norādū est etiā
q̄ p̄sentatiō dñi i tēplo interfuerūt qn̄
q̄ p̄sonē: significātēs illos q̄ i tēplo vñ
te etne videbūt chīm astante: vel meli⁹
sedēre ad pñtiaz pñs i dextera. He fue
rūt lesus significātēs inocētēs. et maria. s.
omaz mare: ficans penitētes. et Joseph
accrescēs: ficans p̄ficiētes. et Symeo
td est audiēs. s. mulerias p̄mox: signif
sum etatis ostēdebat sapientiā fm eunt

gnificans pfectos in vita p̄eplatiua.

Moraliter hic istruunt̄ p̄ugati per
Marī et Joseph vt simul p̄gant ad tē
tor mororū: significat legē Moysi cum plū supne hierusalem portates chīm i cor
sene mortuorum mortuorum. Sz Anna q i
dībī suis p amorem mūruū fm deū: ut tan
terptat grā: significat legē nouā: q ē lex
dem audiāt in ecclē templo laudes dei.
Et vgines in Anna virgine vt se imav
hoc chīs fuit. Est aut̄ notādū qnḡ su
culatas virtus suis seruer: vt rādē chm̄
issc Annas: q sūr: mal Samuel. s. Re.
videre mereant̄ in matrē. Vlidue qnḡ i
s. et vxor Raquelis. Lb. iij. et vxor Lo
bie senior. Lb. i. et filia Phanuel v q
habef hic. et m̄ bī vginis d̄ q nō habef
iunia et orones. Et silt scenes i Symeo
vt chm̄ qrant in tēplo et nō in p̄dys suis
is. Et silt pueri in puero Iesu vt p̄mit
rāt ior p̄orrari. s. gubernari a parentibꝫ.

Quantū ad tertū tangit̄ p̄sumatio si
ue adimplerio diuīne legē: cum dī (et ve
p̄ficerūt oia fm legē dñi). s. de oblatōe
facienda dñs p Marie purgatōe (reuer
st̄ sūt in galileā ciuitatē suā nazareth.)

Est aut̄ scelēdū q̄ brūs Marthe h̄ic
dī chīm angelo monēte fuisse delatū i
egyptū: et postmodū ex egypto in naza
reth. Sed b. Lucas fm Bedā qz scies
bat brūm Dac. h̄ diffuse narrasse illud
omisit. s. fugam chīt̄ ad egyptū. Qn̄āt
angel⁹ monuerit Joseph: qdā dicūt q̄ i
via cū a vgini purificatōe reuertere. qdā
h̄o q̄ in nazareth: qz cuī Herodes
nō esset q̄stirūt puep statim post purifi
cationē: sed post annū vel ampli⁹: nō est
probabile q̄ angel⁹ cum fugere coegerit
cū puero statim acra purificatōe. Rur
sus scelēdū est: q̄ galilea aliquādō est no
men substantiū significātēs p̄uinciam.
Aliquādō vero adiectiū significātēs re
p̄uincie. Hic aut̄ fm aliquos stat ad
secreta. Aliqui tamen textus habent in
galileam i ciuitatē suā Nazareth: et
sic stat substatīue. Et hec est littera gre
ci textus. Scelēdū vero q̄ sicut conc
p̄ita et nutriti voluit in Nazareth: fm
Horrā: vt significaret q̄ sicut sua conce
ptio fuit florida sine originali: sic et con
uersatio fuit florida sine actuali p̄co.
Sequit̄ (Puer autem crescebat). s. coro
pore. Ex q̄ p̄z fm Athanasij q̄ caro fi
erat cōverta in deitatē (et confortabat)
spiritu: fm Cirillū in quārum fm p̄gres
sum etatis ostēdebat sapientiā fm eunt

Tractatus

.II.

de Cirillū et Theoph. Possum autē h̄ satcā. q̄r ler dari nō potuit nisi pplo ad exponere d̄ virib⁹ corporis q̄ i eo crāt die unato et distincto: q̄ distinctio p̄ circūctim fortiores (plen⁹ sapientia). s. diutina: et huana beatifica: et huana infusa: et hu mania expimērali. Et vide de hoc q̄ scribunt infra: dñica infra octa. ep̄. (et gr̄a dei erat i illo). s. gr̄a gratū facies. i. gr̄a singlar⁹ psone: gr̄a capiſ: et gr̄a vnois. Vide ibidē. Reliq⁹ sensus q̄s ista ps̄ patifaciliter patent ex dictis.

In Circūctione dñi. Textus euangeli⁹ Lu. ii.

Dicit⁹ consummati sunt dies octo ut circūctio⁹. puer: vocatu⁹ est nō mē eius iesus: qđ vocatum est ab angelo priusq̄ i vte ro conciperetur.

Dicit⁹ consummati sunt dies octo ut circūctio⁹. puer: et. Lu. ii. Circūctio⁹ sionē d̄ q̄ i p̄nti euāgello agit tria pūcta sūt vidēda: q̄ sūt Ep̄is diffi nitio/yuluer; illatio/ et nois iposito. et hec tria tangunt⁹ i euāgello. Quantū ad p̄mū sc̄ēdū ē ex doctrina scri Tho. In. liiij. dl. i. q. ii. p. totū. q̄ fm successioez rēpor q̄nto maḡ appropiqbaf ad ch̄z rāto maḡ debebat articli fidei explicari. Iō necartuz fuit ut darek a deo p̄ce p̄ru d̄ circūctio⁹ fiedap̄t duo. Prio vt pplo di p̄ aliquid corpale signū distingue ref ab alijs. Sc̄do q̄r exp̄lī significabit ablatoez originali⁹ p̄cti esse fiedā q̄ an fuisse et aliquid signū significara. Et h̄ p̄f mltā. Prio rōne mēbris i q̄ fiebat: q̄r p̄ illō descendedit origiale. Sc̄do q̄r fiebat fm circularē figurā q̄ circulatio fu it in originali dū psone infecl naturā. et natura psone. Tertio rōne pene h̄ dele cratione secuplcentie in q̄ viget fomes. quāuis illa pena nō fuerit ad latissimam dñi. Quarto q̄r sanguis ibi fusus signifiebat ch̄z passio em: q̄ originali culpa sublata ē. Debuit autē dari h̄ p̄ceptū de Circūctio⁹ an legē scriptaz. i. an legē mo⁹

satcā. q̄r ler dari nō potuit nisi pplo ad exponere d̄ virib⁹ corporis q̄ i eo crāt die unato et distincto: q̄ distinctio p̄ circūctim fortiores (plen⁹ sapientia). s. diutina: et huana beatifica: et huana infusa: et hu mania expimērali. Et vide de hoc q̄ scribunt infra: dñica infra octa. ep̄. (et gr̄a dei erat i illo). s. gr̄a gratū facies. i. gr̄a singlar⁹ psone: gr̄a capiſ: et gr̄a vnois. Vide ibidē. Reliq⁹ sensus q̄s ista ps̄ patifaciliter patent ex dictis.

ta fuit ut pplo ex q̄ ch̄z erat nascitus rus speciali sc̄ritate pre oib⁹ pplo ful geret. Cōtra q̄r dabat h̄ origiale pec̄ catū qđ oib⁹ erat cōe. Item q̄r dabat in signū fidei abrae: quā oēs imitari te⁹ neband. Rūdef. Ad pmū qđē d̄: q̄ non erat solū h̄ originale. sed etiā erat in si gnum nascitur ex Abraā. Contra ori ginalē autē remanebat alia priora reme dia. Ad sc̄bz dicit⁹ q̄ nō om̄ca tenebant simboli Abraā: q̄r nō erat nor⁹ oib⁹: neq̄ signū dat⁹ in exemplū: l̄z oes tenerent ad fidē eti⁹. H̄lmael autē et Esau tene bant ad circūctionē solū dum erant de familla parentū: nō autē post separatio nem ab eis: q̄r solus popul⁹ peculiari⁹ circūctidebat. Nec etiā dandū fuit hoc preceptū feminis: quia dabat cōtra ori ginalē culpam: que est a generāte acti ue: id est a patre: non autē dabatur p̄ tra penalitatē corporis: que sunt ab amministrante materiā. i. a matre. Et l̄cē trās gressio p̄ma a femina incepérit: tñ ipso nō fuit causa p̄cti originales: q̄r si vir non peccasset: etiā peccate femina nō p̄tra herem⁹ illud. Et etiā distinctio popul⁹ est p̄ncipalē p̄ viros. Est autē sc̄ēdū et circūctio⁹ erat sac̄m veteris legis et erat etiā sub precepto. Inqntū ḡ erat sac̄m om̄i p̄pe poterat fieri et habebat suum effectū. Iqntū nō erat p̄ceptū reprobat dñs octaua n̄carlo. Causa hui⁹ detinū nari t̄pis ē duplex. Prīa est teneritudo pueri. Ut nō licebat anticipare octauā dñs in allq̄ casu. sīc dicit Hugo de seto Giero. quāuis alij dscant oppositum. Quia id quod alij afferunt/ neq̄ ex scri ptura/ neq̄ ex consuetudine iudeor̄ ha betur. Et si obijcas q̄ populo dei exi